

Vijeće Europske Unije, Brisel, 28. svibnja 2004.
Zaključci Vijeća o osiguravanju kvalitete u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju

Vijeće EU,
svjesno da,

- je uloga EU doprinosenje razvoju kvalitete obrazovanja, istovremeno u potpunosti poštujući nadležnost zemlja članica, kao i zajednička suradnja sa zemljama članicama s ciljem izgradnje konkurentne na znanju utemeljena ekonomije.
- je strukovno obrazovanje i osposobljavanje ključni dio strategije postavljene na Europskom Vijeću u Lisabonu u ožujku 2000. s ciljem da se postane, do 2010. najkonkurentnija i dinamičnija, na znanju utemeljena, ekonomija u svijetu, koja će imati održivi razvoj i veću socijalnu koheziju.
- Izjava Vijeća o „ Stvaranju europskog područja cjeloživotnog učenja" (studenj, 2001.) i Rezolucija Vijeća (Obrazovanje) o cjeloživotnom učenju (lipanj, 2002.) istaknuli su kvalitetu kao princip za cjeloživotno učenje.
- se Barcelonsko Europsko Vijeće iz ožujka 2002. složilo o konkretnim ciljevima sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja: kvaliteta, pristupačnost i široka otvorenost. Nadalje, Europsko Vijeće u Barceloni postavilo je za cilj da se, europske sustave obrazovanja i osposobljavanja, do 2010. učini mjerilom svjetske kvalitete. Zaključci iz Barcelone također su zatražili daljnju europsku suradnju na području strukovnog obrazovanja i osposobljavanja.
- Europska strategija zapošljavanja poziva zemlje članice na primjenu strategije cjeloživotnog učenja, naglašavajući potrebu unapređivanja rezultata i učinkovitosti sustava obrazovanja i osposobljavanja, te poboljšavanja javnih i privatnih ulaganja u ljudske resurse. Ciljevi postavljeni u politici obrazovanja i osposobljavanja trebaju pojačano nadopunjavati ekonomsku i radnu politiku kako bi se objedinila socijalna kohezija i konkurentnost.
- Kopenhaška Deklaracija (studenj, 2002.), uključujući socijalne partnere, EFTA-EEA zemlje i zemlje kandidate, te Rezolucija Vijeća (prosinac, 2002.) o pojačavanju suradnje u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju, daju prioritet:
„promicanju suradnje u osiguravanju kvalitete s posebnim fokusom na izmjeni modela i metoda, kao i zajedničkim kriterijima i principima u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju"
- su Kopenhaška deklaracija i Rezolucija Vijeća o Pojačanoj suradnji u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju, prepoznali određene konkretne rezultate na područjima osiguravanja kvalitete, transparentnosti i priznavanja, kako bi se poboljšala sveukupna izvedivost i privlačnost strukovnog obrazovanja i osposobljavanja te veća pokretljivost. Rezolucija je pozvala zemlje članice i Komisiju na poduzimanje nužnih koraka na primjeni ovih prioriteta kroz nadogradnju i prilagođavanje važnih struktura i instrumenata.
- je na tragu Rezolucije i kao posljedica naknadnog zajedničkog rada između Komisije, zemalja članica, socijalnih partnera, EFTA-EEA zemalja i zemalja kandidata na prioritetu osiguravanja kvalitete, izrađen nacrt zajedničkog okvira osiguravanja kvalitete (CQAF). Razvijen je kroz zajednička iskustva zemalja članica. Takav Okvir trebao bi biti temelj i potpora zemljama članicama u razvijanju i unapređivanju njihovih postojećih nacionalnih i regionalnih sustava i pristupa osiguravanja kvalitete. Nadalje, trebao bi pomoći zemljama članicama u nadgledanju i procjeni njihovih vlastitih sistema i praksi.
- Zajedničko privremeno Izvešće prepoznaje definiciju Zajednički okvir osiguravanja kvalitete u kontekstu provedbe Kopenhaške deklaracije kao prioriteta
- bi takav Okvir uključivao sljedeće sastavne elemente:
  - odgovarajući model, kako bi se olakšalo planiranje, procjena i pregled sustava na odgovarajućoj razini u zemljama članicama
  - odgovarajuću metodologiju za pregled sustava, npr. samoprocjena, koja će omogućiti zemljama članicama da na određenom stupnju budu samokritičke i da teže za kontinuiranim napretkom
  - prema potrebi nadgledanje na nacionalnoj i regionalnoj razini te prema mogućnostima zajedno s dobrovoljnim peer review-om
  - mjerni instrumentariji razvijen na nacionalnoj i regionalnoj razini koji će pomoći zemljama članicama u nadgledanju i procjeni vlastitih sustava.

Naglašava da,

- CQAF može doprinijeti povećavanju transparentnosti i dosljednosti političkih inicijativa zemalja članica, a istovremeno potpuno poštujući njihovu mjerodavnost za razvijanje vlastitih sustava.
- se ciljevi postavljeni u politici strukovnog obrazovanja i osposobljavanja trebaju usmjeriti na unapređivanje i procjenu rezultata strukovnog obrazovanja i osposobljavanja u okviru povećanja zapošljavanja; usuglašavanja razlike između zahtjeva i potražnje i boljem pristupu za cjeloživotno obrazovanje, a posebice za osobe izložene riziku.
- postoji potreba da zemlje članice analiziraju učinkovitost i privlačnost svojih sustava strukovnog obrazovanja i osposobljavanja te da pojačaju veze među svojim sustavima strukovnog obrazovanja i osposobljavanja te danog vijeka
- CQAF sadrži odgovarajući zajednički europski okvir i sustavnog pristupa osiguravanja kvalitete kako bi se ostvarili zadani ciljevi i potrebe. On može pomoći tvorcima i prevoditeljima politike u stjecanju boljeg uvida u funkcioniranje postojećih modela, izmijeni najbolje prakse i unapređivanju sustava kvalitete na osnovi zajedničkih spoznaja.
- potencijal okvira za politiku donošenja odluka na području osiguravanja kvalitete u strukovnom obrazovanju i osposobljavanju može biti posebno važan u zemljama gdje sustavi kvalitete nisu posebno razvijeni.

Poziva,

Zemlje članice i Komisiju, da unutar svojih odgovornosti:

- promiču CQAF na dobrovoljnoj osnovi, a istovremeno najbolje iskoriste postojeći i budući nacionalni i zajednički instrumentarij.
- Razviju, zajedno s važnim dionicima, praktične inicijative za ocjenu njegove dodane vrijednosti u unapređivanju nacionalnih i regionalnih sustava.
- koordiniraju aktivnosti na nacionalnoj i regionalnoj razini glavnih čimbenika odgovornih za strukovno obrazovanje i osposobljavanje kako bi ohrabрили usklađenost s Kopenhaškom deklaracijom i Zajedničkim privremenim Izvješćem
- promiču stvaranje Zajedničkih dobrovoljnih mreža na probnoj bazi. Ovo će omogućiti transnacionalnu razmjenu najboljih praksi temeljenih na postojećim i budućim generacijama programa obrazovanja i osposobljavanja
- istraže gdje je to potrebno upotrebu zajedničkih mjernih instrumenata, koji će pomoći zemljama članicama u nadgledanju i procjeni svojih sustava.